

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14Pc/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820201030
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3820201030.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v spore žalobcu: I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom 9a I. M., I., I WH, I., Veľká Británia, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou I. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom M., T. XX, proti žalovanému: I. I., nar. XX.X.XXXX, bytom C., D. XXX/XX, právne zastúpený JUDr. Dašou Taschovou, advokátkou so sídlom v Prievidzi, M. Hodžu 14/1, o vydanie bezdôvodného obohatenia, taktó

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu 100% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 6.3.2020 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 420,- EUR. V žalobe uviedol, že žalovanému, ktorý je jeho synom bolo na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 6P/64/2016 zo dňa 5.9.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.1.2018 vyplácané mesačné výživné vo výške 250 EUR. Na posielanie výživného počnúc mesiacom máj 2019 splnomocnil žalobca svoju kamarátku I. Y., ktorá žije na Slovensku. Výživné posielala žalovanému formou poštových poukážok, nakoľko žalobca vo Veľkej Británii túto možnosť nemal. Z dôvodu zlého zdravotného stavu, zníženia príjmov a finančnej insolventnosti sa žalobca domáhal zníženia výživného. Okresný súd Prievidza rozsudkom sp.zn. 14Pc/12/2019 zo dňa 25.10.2019 jeho návrhu vyhovel a znížil výživné zo sumy 250 EUR na sumu 110 EUR. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 5.12.2019. Tým vznikol preplatok vo výške 420 EUR. Žalobca prostredníctvom I.aslal dňa 29.12.2019 žalovanému výzvu na vrátenie sumy 420 EUR. Žalovaný sa k tejto výzve do dňa podania žaloby nevyjadril.

2. Súd doručil žalobu žalovanému. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že je pravdou, že žalobca uhradil žalovanému dňa 15.8.2019 sumu 250 EUR, dňa 3.9.2019 sumu 250 EUR a dňa 28.10.2019 sumu 250 EUR, čo je spolu 420 EUR nad rámec súdom určeného výživného pre žalovaného. Pokiaľ však pani Kesiová zaslala žalovanému výzvu na vrátenie finančných prostriedkov, žalovaný má za to, že na uvedené nemala od žalobcu udelené plnomocnenstvo. Žalovaný nemá s pani Y. žiaden právny vzťah, preto nebol dôvod, aby na výzvu zaslanú cudzou osobou bez písomného splnomocnenia žalobcu reagoval. Pokiaľ by žalovaného kontaktoval so svojim nárokom žalobca, na jeho výzvu by žalovaný obratom reagoval a to započítaním vzájomných pohľadávok. Žalobca si od 30.11.2016 do mája 2019 riadne a včas neplnil voči žalovanému svoju vyživovaciu povinnosť. Z uvedeného dôvodu bol žalobca aj odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy a to trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T/79/2019. Napriek trestnému stíhaniu žalobca dlžnú sumu na výživnom voči žalovanému neuhradil, preto žalovaný podal návrh na vykonanie exekúcie. V exekučnom konaní exekútor v prospech oprávneného (t.j. žalovaného) vymohol od žalobcu sumu 1.603,23 EUR, ktoré boli na účet žalovaného poukázané dňa 8.7.2019. Uvedená suma bola poukázaná na úhradu najstaršieho zameškaného

výživného a to výživného od 30.11.2016 do 5.9.2017, ktoré bolo v rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 6P/64/2016 zo dňa 5.9.2017 vyčíslené na sumu 1.304,30 EUR a čiastočne na zameškané výživné splatné 30.9.2017, splatné 31.10.2017 a čiastočne na zameškané výživné splatné 30.11.2017. Ku dňu podania vyjadrenia (5.5.2020) má žalovaný voči žalobcovi pohľadávku na zameškanom výživnom spolu v sume 3.831,01 EUR, pohľadávku na výživnom splatnom 31.3.2020 v sume 110 EUR a na výživnom splatnom 30.4.2020 v sume 110 EUR. Spolu tak má žalovaný voči žalobcovi pohľadávku v sume 4.051,01 EUR. Dňa 29.4.2020 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslal žalobcovi list, ktorého obsahom bolo jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok, v zmysle ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka. List bol doručený žalobcovi dňa 4.5.2020. Jednostranným započítaním vzájomných pohľadávok žalobcu a žalovaného nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní v sume 420 EUR dňom 30.9.2019 v sume 250 EUR a dňom 31.10.2019 v sume 170 EUR zanikol. Uvedené je potrebné považovať v tomto konaní procesne za riadne uplatnenú kompenzačnú námietku žalovaného voči nároku žalobcu. Žalobca považoval žalobu za nedôvodnú a navrhol, aby ju súd zamietol.

3. Súd vo veci nariadil pojednávania. Strany sporu sa na pojednávaniach nezúčastnili, svoju neprítomnosť ospravedlnili. Súd pojednával v neprítomnosti strán. Na pojednávaniach bola prítomná právny zástupca žalovaného a na jednom pojednávaní aj splnomocnená zástupkyňa žalobcu.

4. Súd na pojednávaniach vykonal dokazovanie týmito listinami: rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 14Pc/12/2019 - 93 zo dňa 25.10.2019, výzva na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 9.12.2019 + podací lístok, poštové poukážky č.l. 23, jednostranný zápočet, oznámenie exekútora zo dňa 21.4.2020 + podací lístok, rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/79/2019-157 zo dňa 2.9.2019, úradný záznam č.l. 51, návrh na zastavenie exekúcie č.l. 53, vyjadrenie právneho zástupcu č.l. 56, výzva na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 6.7.2020, výzva exekútora zo dňa 11.7.2018, poštové poukážky č.l. 60 - 62, prehľad platieb výživného č.l. 63, platobný príkaz č.l. 75, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/136/2019-181 zo dňa 1.7.2020, SMS komunikácia č.l. 96, Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 30EK/909/218, prehľad platieb výživného č.l. 104, stanovisko exekútora + stanovisko právnej zástupkyne žalovaného + prehľad platieb výživného č.l. 125.

5. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

6. Podľa § 451 ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

7. Podľa § 580 OZ ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

8. Podľa § 76 ods. 2 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

9. Žalobca sa svojho nároku domáhal titulom bezdôvodného obohatenia. Vychádzal z názoru, že zaplatil vyššie výživné ako mal, keďže súd znížil výživné zo sumy 250 EUR na 110 EUR a žalobca zaplatil za tri mesiace, ktoré nasledovali po znížení výživného ešte výživné po 250 EUR. Preplatené výživné za tri mesiace, 3 krát po 140 EUR, t.j. 420 EUR je preto podľa názoru žalobcu bezdôvodným obohatením, ktoré vzniklo na strane žalovaného.

10. Žalovaný sa bránil tým, že svoju pohľadávku si so žalobcom započítal jednostranným písomným zápočtom zo dňa 27.4.2020.

11. Podľa názoru žalobcu, k jednostrannému započítaniu pohľadávky, tak ako to tvrdí žalovaný nedošlo. Súdnym exekútorom nemohol podľa žalobcu zohľadniť všetky platby žalobcu, lebo žalovaný s exekútorom nespolupracoval. Žalobca tvrdil, že už boli uhradené aj trovy exekútora a aj trovy právneho zastúpenia. Žalobca predložil súdu kópie poštových poukážok, ktoré podľa neho preukazujú uhradenie výživného. Žalobca ďalej poukázal na to, že proti nemu bolo vedené trestné konanie, kde bol tunajším súdom

dňa 2.9.2019 neprávoplatne odsúdený pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona. Podľa skutku tak ako bol vymedzený v trestnom rozsudku išlo vo vzťahu k žalovanému o neuhradené výživné za obdobie od 1.3.2018 do 30.5.2019 a žalobca žalovanému na výživnom podľa trestného rozsudku dlhoval sumu 1.166,71 EUR. Žalobca následne využil v trestnom konaní inštitút účinnej ľútosti a uhradil žalovanému dlh na výživnom avšak až vo výške 1.666,71 EUR. Krajský súd v Trenčíne žalobcu oslobodil spod žaloby.

12. K započítaniu pohľadávky tak ako to tvrdí žalovaný nedošlo ani podľa názoru súdu. V zmysle citovaného ustanovenia § 76 ods. 2 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine majú pohľadávky na výživné osobitný režim a okrem pohľadávok na výživné pre maloleté deti (kde započítanie nie je možné vôbec) je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. K uzatvoreniu takejto dohody však medzi stranami nedošlo. Na druhej strane je súd toho názoru, že pokiaľ mal žalobca dlh na výživnom, tak aj v prípade, že v konkrétnych mesiacoch zaplatil vyššie sumy výživného ako boli súdom stanovené za daný bežný mesiac, t.j. zaplatil za určitý mesiac bežné výživné 250 EUR, namiesto súdom určenej nižšej sumy 110 EUR, tak bolo potrebné sumu, ktorá prevyšovala bežné výživné 110 EUR započítať na dlh, ktorý žalobcovi vznikol na výživnom ešte za predchádzajúce obdobia. V takomto prípade by nebolo možné hovoriť o tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil zaplatením vyššej sumy bežného výživného. Súd sa teda zaoberal tým, či ku dňu vyhlásenia rozsudku mal žalobca ešte dlh na výživnom, ktorý by bol vyšší ako žalovaná suma 420 EUR.

13. Z dokazovania vyplynulo, že žalobca je otcom žalovaného. Voči žalovanému mal vyživovaciu povinnosť, ktorá bola rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 6P/64/2016-264 zo dňa 5.9.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoP/70/2017-307 zo dňa 25.1.2018, určená vo výške 250,- EUR mesačne. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 14Pc/12/2019 zo dňa 25.10.2012 tunajší súd znížil výživné, ktoré je žalobca povinný platiť žalovanému zo sumy 250 EUR mesačne na sumu 110 EUR mesačne, počnúc dňom 6.8.2019. Proti žalobcovi sa vedie exekučné konanie na vymoženie výživného. Z vyjadrenia súdneho exekútora Mgr. Martina Petrušku zo dňa 27.11.2020 vyplýva, že z depozitného účtu exekútora boli oprávnenému poukázané nasledovné sumy: dňa 4.7.2019 istina vo výške 1.603,29 EUR a rovnako dňa 2.7.2020 istina vo výške 330 EUR. Dňa 2.7.2020 bola právnej zástupkyňou žalovaného poukázaná suma 109,71 EUR ako trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní. Vzhľadom na to, že ďalšie úhrady realizoval žalobca (v exekučnom konaní povinný) priamo žalovanému (v exekučnom konaní oprávnený), odkázal súdny exekútor na písomné stanovisko právnej zástupkyne žalovaného, ktoré tvorí prílohu písomného vyjadrenia exekútora.

14. Z uvedených listín vyplýva, že dlžné výživné ku dňu vyhlásenia rozsudku je 1.195,30 EUR. V uvedenej sume je však už zohľadnený aj preplatok na výživnom 3x po 140 EUR za mesiace august až október 2019, ktorý je premetom tohto sporu. Súd poukazuje aj na to, že z poštových poukážok, ktoré predložil žalobca vyplýva, že žalobca neuhradil bežné výživné v mesiacoch december 2019 a marec 2020. Pričom suma nezaplateného výživného za mesiac december 2019 nie je v predloženej výpočte zameškaného výživného zahrnutá, t.j. dlh na zameškanom výživnom je ešte vyšší, t.j. 1.305,30 EUR. Na druhej strane, žalobca predložil súdu aj poštové poukážky na úhradu výživného po 110 EUR zo dní 30.6.2020 a 10.8.2020. Právna zástupkyňa na pojednávaní uviedla, že ak žalobca posielal nejaké sumy po zrušení vyživovacej povinnosti, žalovaný ich neprijal.

15. Súd ešte konštatuje, že žalobca vychádzal z nesprávneho právneho názoru, že v trestnom konaní bolo zohľadnené všetko zameškané výživné, a že pokiaľ na základe účinnej ľútosti žalobca uhradil sumu, ktorá bola uvedená v skutkovej vete v trestnom rozsudku, tak uhradil všetok svoj dlh na výživnom. Súd konštatuje, že na naplnenie skutkovej podstaty prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona postačuje ak obvinený neplní svoju vyživovaciu povinnosť dva mesiace v období dvoch rokov. Predmetom trestného konania teda nemusí byť vždy celý dlh obvineného na výživnom. Z trestného rozsudku č.k. 1T/79/2019-157 zo dňa 2.9.2019 vyplýva, že ide o zameškané výživné len za obdobie od 1.3.2018 do 30.5.2019 a žalobca žalovanému na výživnom podľa trestného rozsudku dlhoval sumu 1.166,71 EUR. Dlž na výživnom, ktorý je od žalobcu vymáhaný v exekučnom konaní však bol v skutočnosti vyšší a vzťahoval sa na obdobie ktoré predchádzalo obdobiu od 1.3.2018 do 30.5.2019 resp. nasledovalo po tomto období.

16. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že dlh žalobcu na výživnom v čase, keď zaplatil bežné výživné v sume vyššej o 420 EUR bol vyšší ako tento preplatok, preto nemožno hovoriť o tom, že by na strane

žalovaného nastalo bezdôvodné obohatenie. Takto uhradené vyššie výživné sa započítalo na starší dlh žalobcu. Žaloba preto nie je dôvodná a súd ju zamietol.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

20. Žalobca bol v konaní neúspešný, keďže súd zamietol žalobu v celom rozsahu. Úspešný bol naopak žalovaný, mu preto priznal nárok na náhradu 100% trov konania. O konkrétnej výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.